

Čakru spēka noslēpumi

Šodien es izvēlos būt Nekas! Ir tik moderni piebāzt savu laiku ar aktivitātēm, svarīgām domām, iluzorām kustībām, kas šķietami tuvina mūs dzīves mērķim vai būtiskiem notikumiem, kuru lomas iedalām mēs pašī. Bet es izvēlos šodien būt Nekas. Es negribu būt ne mamma, ne meita, ne māsa, ne sieva. Man drusku pat nerūp tas, vai es šodien esmu sieviete vai dieviete. Es gribu šodien būt Nekas.

Apgulties un izjust sevi. Bet varbūt neko nejūst un ļaut snaudam sevi ieaijāt. Es gribu sajūst to enerģijas kodolu sevī. Es gribu spēt atvērt sirdi bez visiem apgrūtinājumiem un bailēm, sāpēm un aizvainojumiem, lai sirds mana izstaro siltumu, gaismu un mīlestību.

Es gribu spēt vadīt savu enerģiju, no sirds uz kaklu, sajūst, kā kaklu piepilda silta gaisma un virzīt to tālāk uz galvu. Lai galvu apņem mīlestība, gluži kā divas rokas, kas saudzīgi aijā mani. Un tad es gribu atvērt savu galvas centru, ļaujot savienoties ar debesu plašumu un Visuma dziļumu. Sajūst to atvērtību, kas manī ielej vēl vairāk mīlestību un gaismu, kas ļauj man izjust garīgo saikni un liek paceltiem gaisā manai esībai.

Brīdi izbaudot, ļāju sirdij sūtīt gaismu uz saules pinumu, kas iegriežas kā uguns bumba, rotējot un iekurinot manu iekšējo gaismu un spēku. Un tad ķecerīgi es steidzos iedegt gaismu savā vēderā. Izjust vēdera dobumā gaismu un siltumu. Sajūst savu klēpi, kā lielu okeānu, kas šūpojas viļņos un brāzmās dzen viļņveidīgu sajūtu gammu. Līdz visbeidzot es sazēmēju savas kājas ar zemes kodolu. Es ieslēdzu sevi kontaktā ar zemes kodola bumbu, kas kā pirmavots dod man spēku un zemes enerģiju. Man tā ir kā cietā sakabe, kas pievieno mani un uztanko. Es ļauj šai enerģijai sev plūst cauri no zemes uz debesīm un no debesīm uz zemi. Es izbaudu sajūtu, kas ļauj man atvērt savus blokus un kodus. Es atkodēju sevi un joprojām esmu Nekas.

Prātam nav loma tajos brīžos, kad es izvēlos būt Nekas. Prāts nosaka savu iespēju robežās tikai nosacījumus, taču tie man neder un īsti pat neinteresē tajos brīžos, kad esmu Nekas. Jo kāda loma prātam, ja mana miesa ir Nekas un tā neplāno nekur doties, lai realizētu prāta izdomas. Prāts ir tik smieklīgi ierobežots. Tas nespēj neko izdarīt ārpus sevis. Tas nespēj neko sasniegt, ja vien nav panākta vienošanās ar ķermeni, ka tas izpildīt uzdevumu. Tāpēc reizēs, kad izvēlos būt Nekas, prāts aktīvi mēģina pieslēgt Ego, lai

tas palīdz. Un Ego ir savi viltīgie triki. Tas apelē pie sabiedrības normām, pie līdzšinēji sasniegtā, kas mudina virzīties tālāk, pie laika cenas un aktivitātes palēninājuma riskiem. Ego aktīvi aizstāv savas intereses, jo Ego ir veidīgais, kas mirst katru reizi, kad mirst mūsu ķermenis. Tamdēļ Ego zin laika cenu un to mudina izmantot. Bet es esmu Nekas. Un tad, kad es esmu Nekas, es esmu arī laiks, Visums, Dievs, tukšums. Esmu kā lauks, kur rasties var jebkas. Es mīlu ieslīgt savās dzīlēs, lai pēcāk atjaunotos un atdzimtu.

Katru reizi, kad ļauju sev būt Nekas, es atgriežos pie savas būtības jau citā kvalitātē. Kvalitātē, kurai ir cits līmenis un dziļums. Esmu daudz izjustāka, produktīvāka, veiksmīgāka, papildītāka, laimīgāka,

mierīgāka, līdzsvarotāka. Laika cena mūsdienās ir tik augsta, ka nav lielākas greznības kā ļaut sev vienkārši būt. Brīžos, kad attīstības gaitu ietekmēt nav iespējams. Brīžos, kad alkas pēc tikšanās ar kādu ir tik skaudra, ka sirds burtiski asiņo. Lai varētu nomirt, ir jādzīvo līdz tam brīdim. Lai spētu dzīvot, ir jāspēj piedzimt. Pa vidu tam visam ir dzīves viļņi un krustceles, sāpēs un zaudējumi, cerības un prieki. Ļaut uz brīdi sev būt Nekam, ir atslēgas lieta, kas ļauj dzīvi turpināt. Jaunā kvalitātē.

Es varu būt Nekas desmit minūtes, es varu būt Nekas vienu stundu. Es neatļauju būt Nekas veselu dienu, kaut tas ir līmenis, uz ko vajadzētu tikt. Jo izdomātas darīšanas, pienākumi un uzdevumi ir brīnišķīgs laika aizpildīšanas laiks. Līdzīgi kā attiecības, bērni, darbs un kaislības. Nevienam nevajag nelaimīgu cilvēku. Nelaimīgs cilvēks ir apgrūtinājums attiecībās, ģimenē, darbā, sabiedrībā un vidē. Nelaimīgs cilvēks ir tas, kurš uzskata, ka viņam pienākas un citi viņam ir parādā. Ja nelaimīgs cilvēks ļautu sev būt Nekas, kā viņš to liek izjust citiem, tad viņš patiesībā izjustu to, cik daudz viņā ir. Tamdēļ ļaut sev būt Nekam ir apzināšanās, ar kuru prātam nav darīšanas. Es izvēlos būt Nekas un tā ir mana greznība! ■

Inese Dāvidsone

Hennas māksliniece – www.HennaGuru.lv
un konsultējoša Vēdiskā astroloģe –
www.astrologika.lv. Akadēmiski ieguvusi
filozofijas bakalaura grādu (Bc.phil.), MBA
biznesa vadības administrācijas maģistra
grādu (Mg.oec.) un šobrīd raksta doktora
disertāciju biznesa vadības specialitātē par
tēmu – Dzīvesveida bizness, kā ilgtspējīgas
attīstības pamats Latvijā (PhD.oec.cand).
Dvēseli veldzē jogā, ceļojumos, šovbiznesā,
dejošanā, gleznošanā un dzīves būtībā.